

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *F. J.*

Cím: *Budapesti week-end*

Forrás: *Pesti Hirlap*

Bp.

(Hely)

1930. IV. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

796:613.7

Hely

Idő

"1930"

Személy

Közp. nyomt. X.

Szekesfővárosi háziyomda 1927 — 1965

NAPI HIREK.

Budapesti week-end.

Berlini lapokban azt olvassa az ember husvét-ről, hogy az ünnep két napján valósággal kiürült ez a sokmillió metropolis és a benzinpárás, aszfaltgözös világvárosból szinte népvándorlásszerű tömegekben áradtak ki az emberek a szabadba, a város környékének zöld és üde és levegős erdőibe, mezőre, kertjeibe és vízpartjaira. Németországban, ahol egyébként is olyan hatalmas arányú a week-end-élet, hogy minden város környéke csak úgy tarkállik a gyufaskatulyányi színes week-end-házaktól és tenyérnyi kertjeiktől, — az angol szokás, hagyomány vagy mozgalom, amelyek nevét immár harmadszor írjuk le ebben az egy mondatban: a week-end, mármár ugyanugy hozzátartozik az emberek életéhez, akár a munka után való pihenés. Nálunk is ilyenkor kezdődik ennek a hétfői levegőzésnek szezonja és miután majdnem minden, amit angolok találunk ki és németek utánoznak: jó és okos dolog, mindenki tiszta szívéből kívánhatja e füstös, poros, kormos, párás Budapestnek, hogy lakói minél nagyobb számban és minél kellemesebben week-endezzenek kora tavasztól késő őszig. Sajnos, a pesti ember mégsem utánozza eléggé az angol és német példát, holott, ami a város környékét illeti, ezt mintha csak az Uristen is a week-end céljaira teremtette volna. Csakhogy: a pesti embert éppen az különbözteti meg más nagyvárosok emberétől, hogy szörnyen kényelmes, valósággal fél a lábát kihuzni a városi aszfalt-

ból és mindent, meg a természetet is abból a szempontból nézi, hogy ez mennyiben ellenkezik megszokott kényelmével vagy mennyiben hajlandó ehhez alkalmazkodni. Igaz, hogy ebben nagy szerepet játszik az a nem csekély, sőt példátlanul kifogyhatatlan türelem is, amellyel a budapesti ember a budapesti közlekedésnek semmiféle más nagyvároséhoz nem hasonlítható megpróbáltatásait elszenvedi. És ha erre gondolunk, olyan egyszerűvé válik az, hogy Berlin és London lakossága népvándorlásszerűen ömlik ki a szabad levegőre vasárnap és, hogy a párizsi Place de l'Opéra, a világ egyik legforgalmasabb tere vasárnap olyan üres, mint egy kisvárosi utca este, de egyszerűvé válik az is, hogy a pesti utcákon vasárnap miért nyüzsgő száz és százezer ember, ahelyett, hogy a kirándulóhelyek zöld és friss levegőjében fujná ki egész heti robotját, benzin, korm és pormérgezését. Olyan egyszerűvé válik ez, mondom, mert amíg más nagyvárosokban azért van az autóbusz, villamos, földalatti és helyiérdekű közlekedés, hogy az emberek kényelmét szolgálja, addig nálunk azért van mindez, hogy megmutassa az embereknek: mégis csak nagyobb kényelem otthon ülni, az utcákon gyalog járkálni, a korzó porát szívni, mint kimenni a szabadba és friss levegővel tölteni meg a tüdőt egy egész munkahétre, ha ezért az egészségért annyi közlekedési bosszúsággal kell megfizetni, amennyi nem egy hétre, hanem egy egész életre elég... Week-endezés Budapesten? Fél-öröm, fél-egészség, fél-pihenés, mint a legtöbb olyan dolog, ami szép és egész dolog külföldön, fél és félig szép dologgá romlik, amint mi — ha a legjobb akaratral is — utánozni akarjuk.